

Kim jest dla mnie Bóg?

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- ukazanie znajomości Boga i Jego istoty jako podstawy wyznawanej wiary;
- rozwijanie umiejętności świadczenia o Bogu i wyrażania własnej wiary słowem i uczynkiem wobec innych.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- przytacza różne wyobrażenia ludzi o Bogu i potrafi określić własne;
- na podstawie treści biblijnych, wiadomości z lekcji i tekstów kultury potrafi określić związki między prawdą o Bogu a wiarą w Niego;
- rozumie, iż znajomość Boga i wiara w Niego mają istotne znaczenie dla życia człowieka;
- wykazuje chęć mówienia o Bogu i świadczenia o nim własnym postępowaniem.

Pojęcia, postaci:

istota Boga, wiara.

Wartości:

miejsce Boga w życiu człowieka.

proponycja realizacji

Modlitwa: *Akt nadziei.*

1. Nawiązując do poprzedniej lekcji o sensie życia, nauczyciel pyta uczniów o sens, przyczynę ich uczęszczania na lekcje religii.
2. Nauczyciel komentuje odpowiedzi uczniów, zwracając uwagę na zależność sensu chodzenia na religię od relacji do Boga – czy chce się tę relację pogłębić, czy np. dopiero nawiązać.
3. Odczytanie listu z podręcznika ucznia.
4. Wspólne poszukiwanie „dowodów” na istnienie Boga – burza mózgów.
5. Krótkie podsumowanie nauczyciela – można wykorzystać wiersz K. Wierzyńskiego *Memento* z materiałów do wykorzystania, uświadamiając uczniom nieuchronność spotkania z Bogiem, które to spotkanie dla pewnych ludzi będzie

przypomnieniem o Jego istnieniu. Zupełnie odmienny los może zaś spotkać tych, którzy w życiu ziemskim nie zapomnieli o Dawcy życia i wszelkich dóbr.

6. Ukazanie odpowiedzi Boga na ludzkie wątpliwości: odczytanie Hbr 11, 1–3.
7. Praca w grupach: uczniowie podzieleni na trzy grupy (najprościej wg rzędów) otrzymują arkusze papieru z rozpoczętym zdaniem: grupa 1: *Bóg jest dla mnie...*, grupa 2: *Wierzyć to znaczy...*, grupa 3: *Wierzę, bo...* Każdy uczeń kończy zdanie według uznania, po czym składa kartkę tak, by następna osoba nie widziała jego odpowiedzi, tylko dodała swoją (zawija do środka). Kiedy wszyscy uczniowie z danej grupy się wypowiedzą, rozwijamy arkusze i widzimy na tablicy. Warto na czas pracy uczniów włączyć nastrojową muzykę.
8. Odczytanie zdań i przepisanie do zeszytu – każdy zapisuje trzy zdania, po jednym z każdego arkusza, wybierając dokończenie, które najbardziej pasuje do jego przemyśleń.
9. Podsumowanie pracy uczniów (ważna jest właściwa reakcja na nieodpowiednie zdania, jeśli takie się pojawiają. Można np. na ich podstawie stwierdzić, że nie wszyscy jeszcze poznali Boga, dlatego tym lepiej, że spotykamy się na lekcjach religii, na których będzie okazja do tego). Zwrócenie uwagi na fakt, iż odpowiedzi mogłoby być jeszcze więcej, ponieważ poza doktrynalnymi orzeczeniami, formułami katechizmowymi wyrażającymi prawdę o Bogu każdy ma swoje własne zdanie o Nim i własną definicję wiary. Ważne jest jednak, by nie tylko przez słowa, ale i swoim życiem odpowiadać na pytanie o Boga, np. w jaki sposób można okazać życiem, że Bóg jest Przyjacielem (Nauczycielem, Zbawicielem, Lekarzem duszy itp.)?

inna propozycja pracy na lekcji

Uczniowie wykonują rysunek wyobrażający Boga. Na postawie tych rysunków można omówić błędne obrazy Boga, wskazać, co o Bogu mówi Pismo św. (Bóg działający).

Można też zastosować metodę zdań niedokończonych. Uczniowie piszą na kartkach:

- *Bóg jest...*
- *Chrystus jest...*
- *Bóg daje...*
- *Duch Święty jest...*
- *Chrystus jest dla mnie...*
- *Do Boga...*

Modlitwa: *Akt wiary* (lub wiersz *Dziękuję Ci* ks. J. Twardowskiego).

praca domowa

Propozycja 1. lub 2. z podręcznika.

Korelacja z innymi przedmiotami:

- ✓ język polski – obraz Boga w literaturze, religia jako pomoc w rozwiązywaniu problemów ludzkich;
- ✓ historia – obraz bóstwa u różnych ludów;
- ✓ wychowanie do życia w rodzinie – wartość wychowania religijnego, religia jako silna motywacja do postępowania prawego;
- ✓ plastyka – przedstawienia Boga w sztuce.

materiały do wykorzystania

POEZJA

*Wymyśliliśmy wyścigi samochodów i wyścigi kangurów,
Wymyśliliśmy loterie, karty, ranione ambicje i chaosy uczuć,
Wymyśliliśmy radość z nieudanych wierszy przyjaciela,
Wymyśliliśmy smutek z kurzych łapek przy ukochanych oczach,
Wymyśliliśmy gapiów przy małym nosorożcu urodzonym
w ogrodzie zoologicznym, (...)
Wymyśliliśmy tyle namiętności, że nie ma w nas nic, prócz terroru życia,
Wymyśliliśmy systemy filozoficzne, zwycięstwa ich i bankructwa,
Wymyśliliśmy wojny i pomniki generałów i pacyfistów,
Wymyśliliśmy brak czasu, aby nie zostawać ze sobą samym,
Wymyśliliśmy asekuracje od wypadków i błyskawiczne ambulanse,
Wymyśliliśmy szpitale z chłodzonym powietrzem, chloroform i eter,
Wymyśliliśmy wszystko, by umniejszyć cierpienia,
Wymyśliliśmy wszystko, by zapomnieć o śmierci.*

*I zapomnieliśmy.
I cieszymy się z utraty pamięci
I śmiejemy się z ludzi, którzy nie wymyślili nic
Ale wierzą w inny początek i koniec
I klękają utrudzeni
I twarz kryją w dłonie
I wiedzą co mówią,
Gdy szepcą przed nocą:
Odpuść nam nasze winy.*

Kazimierz Wierzyński, *Memento*